

Sygn. akt I CSK 2342/22

POSTANOWIENIE

Dnia 9 sierpnia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mariusz Załucki

w sprawie z powództwa A. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w P.
przeciwko P. [...] spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w P.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 9 sierpnia 2022 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 8 września 2021 r., sygn. akt I AGa [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od pozwanej na rzecz powódki kwotę 2.700,00 (dwa tysiące siedemset) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Pozwany P. [...] sp. z o.o. z siedzibą w P. wywiódł skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z 8 września 2021 r., którym zmieniono wyrok Sądu Okręgowego w . z 20 października 2020 r. poprzez zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda A. sp. z o.o. z siedzibą w P. kwoty 99 230,42 zł oraz oddalenie powództwa w pozostałym zakresie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów

prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.).

Skarżący oparł wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania na przesłance oczywistej zasadności, którą wiąże z naruszeniem art. 635 w zw. z art. 656 § 1 k.c.; art. 22 pkt 3 i art. 3 pkt 6 p.b. oraz art. 65 k.c. W ocenie skarżącego podczas ustalania opóźnienia się podwykonawcy robót sąd rozpoznający sprawę nie rozważył kwestii braku jego zawinienia, a także pominął przepisy Prawa budowlanego regulujące zakres zadań kierownika budowy.

Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego, jeżeli skarżący, jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powołał przesłankę przedsądu przewidzianą w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., powinien w wyodrębnionym wywodzie prawnym wykazać, że w sprawie doszło do kwalifikowanego, a zatem oczywistego naruszenia prawa widocznego od razu, przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej, bez potrzeby głębszej analizy oraz że w wyniku takiego naruszenia prawa zapadło w drugiej instancji orzeczenie oczywiście wadliwe, niewątpliwie sprzeczne z zasadniczymi i niepodlegającymi różnej wykładni przepisami prawa. (zob. np. postanowienia z 23 grudnia 2021, I CSK 142/21; z 22 grudnia 2021, II CSK 390/21; z 9 grudnia 2021, IV CSK 365/21 oraz z 26 listopada 2021, III CSK 119/21).

Wywód przedstawiony przez skarżącego powinien jednak znajdować oparcie w stanie faktycznym ustalonym przez sąd odwoławczy. Takie wymaganie jest pochodną zakazu kwestionowania ustaleń stanu faktycznego sprawy na etapie skargi kasacyjnej, sformułowanego w art. 398³ § 3 k.p.c. Tymczasem w argumentacji pozwanego pominięto, że Sąd Apelacyjny ustalił liczne okoliczności świadczące o zawinieniu obydwu stron umowy o roboty budowlane i na podstawie tych ustaleń dokonywał dalszych ocen prawnych. Niezgodna ze stanem faktycznym ustalonym w sprawie jest zatem teza skarżącego, że sąd odniósł się jedynie do samej okoliczności opóźnienia robót, nie rozważywszy uprzednio, która ze stron stała się jej przyczyną.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 398⁹ § 1 i 2 k.p.c.,
o kosztach postępowania kasacyjnego orzekł zaś na podstawie art. 98 k.p.c. w zw.
z § 10 ust. 4 pkt 2 i § 2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie
opłat za czynności radców prawnych.

[as]